

Ἐκεῖνος, ὅστις ἔλειχε τοὺς πόδας σου
 Σοῦ κατατρώγει τὴν καρδίαν! Σὲ κρατῶ!
 (κύπτων ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ σάκκου)
 Μ' ἀκούεις; εἴμ' ἐγώ, Ἰππότα Βασιλεῦ.

(τύπτει τὸ πῶμα)
 Βλέπεις; ὅταν τὴν ψυχὴν
 Τὴν μᾶλλον ἡρεμοῦσαν ἢ ἐκδίκησις
 Ὡθήσῃ, δὲν κοιμᾶται πλέον τίποτε



ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ — ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΛΑΠΩΝΙΑΣ

(Ἰδε σελ. 159.)

Ἐγώ, ἐκεῖνος ὁ τρελός, τὸ ἥμισυ
 Ἐκεῖνο τοῦ ἀνθρώπου, γελωτοποιός,
 Τὸ ζῶον τοῦτο τὸ ἀμφίβολον, πρὸς ὃ
 Ἐκραζες—Σκύλε!

Ἐντὸς αὐτῆς! Ὁ μᾶλλον τότε ἀσθενής
 Ἀνδρίζεται, ὁ πλέον δὲ οὐτιδανός
 Μεταμορφοῦται, ἡ ὀργὴ ἐκρήγνυται
 Τοῦ δούλου, τίγρις ἢ γαλῇ καθίσταται,